

Aaltjes

De zogenoemde 'predatory'-aaltjes zijn roofaaltjes. Dit zijn directe natuurlijke vijanden van de schadelijke soorten. De saprofagen zijn aaltjes die geen schade doen aan de planten, maar bijvoorbeeld wel dood organisch materiaal afbreken. Hoe hoger deze saprofagen in aantallen aanwezig zijn, des te beter het bodemleven van een perceel in elkaar steekt. Bovendien is de kans dan groter dat het goede en schadelijke bodemleven elkaar in evenwicht houden.

Vrijlevende wortelaaltjes: prikken de wortels van waardplanten alleen oppervlakkig aan. Ze komen op zandgrond en lichte zavel voor. Deze vrijlevende wortelaaltjes hebben heel veel waardplanten. Economisch gezien zijn ze de belangrijkste veroorzakers van problemen. Alle vrijlevende wortelaaltjes zijn in staat om het Tabaksratelvirus (TRV) over te dragen.

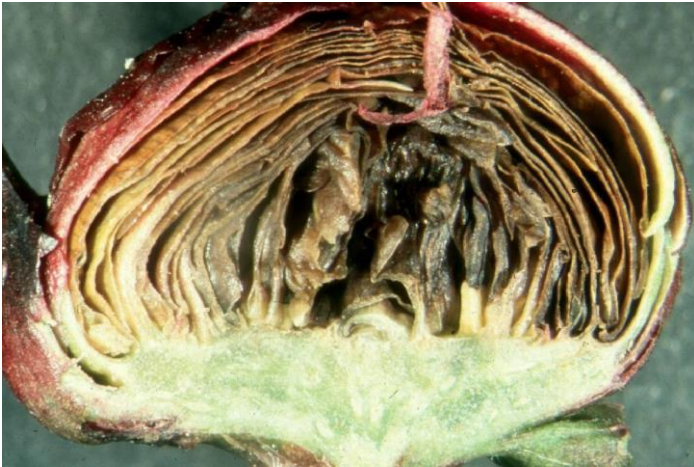
Wortelknobbelaaltjes: zorg ervoor dat u bij aankoop of verwerking alert bent op aantasting door wortelknobbelaaltjes. Symptomen zijn: een sterk vertakt wortelgestel of zichtbare knobbeltjes. Wortelsnoei biedt weliswaar mogelijkheden, maar de achtergebleven aaltjes verspreiden zich alsnog snel over de jonge haarwortels die in het voorjaar aangroeien. Een Green Works International Care™-behandeling biedt wel uitkomst.

Bladaaltjes:

Een aantasting van aaltjes is duidelijk te zien aan de misvorming van het blad. De bladeren zijn halfmond vergroeid en het weefsel ziet er misvormd uit. Het groeipunt kan soms van jonge scheuten verdrogen.

Er kan ook bloemknopverdroging optreden. Dat is te herkennen aan zwarte, verrotte bloemdelen met gezonde kroonbladeren eromheen. De bloemknoppen kunnen in ieder stadium verdrogen. Soms komt de knop wel in bloei, maar is de bloem misvormd.

Aaltjes hebben water nodig om in het gewas te kunnen verspreiden. Via water dat op het blad ligt na regen, beregenen van het gewas of bij hoge luchtvochtigheid, bewegen de aaltjes zich naar andere delen van de plant. Verspreiding vindt ook plaats tijdens gewaswerkzaamheden. Omdat natte bladeren zorgen voor verspreiding, is het zaak om niet in het gewas te lopen en / of te spuiten. Spuiten moet vanuit de paden gebeuren.

In het seizoen na de besmetting geeft het aaltje eigenlijk pas schade. Toch is de besmetting al in het eerste jaar te herkennen. De bladeren laten dan blauwe, strak door de nerven afgebakende vakken zien. Dit breidt zich na een regenbui uit naar het volgende nervvak.

De aaltjes overwinteren onder andere in dood blad op de grond en in jonge groeipunten van de pioen. In het voorjaar gaan ze met de gewasgroei mee omhoog of kruipen ze in een waterfilm op de plant naar boven. Ze zuigen aan de plant voor voeding. Tijdens het aanprikken en leegzuigen van de cellen brengen de aaltjes een toxische stof over in de cellen. Daardoor ontstaat misvorming in de groeipunten, verdroging van de bloemknoppen en totale groeiremming.

Ook kunnen aaltjes op onkruid(zaden) meeliften om zo het perceel te besmetten.

Maatregelen:

- Het perceel vrij houden van onkruid
- Verwijder verdroogde bloemknoppen van het veld
- Spuit in de avond als het blad nat is van de dauw, omdat de aaltjes dan aan de buitenkant van het blad zitten. Spuit 3 keer met Vertimec Gold
- Maai het gewas half augustus af en verwijder de gewasresten van het veld. Doe dit alleen bij droog weer